

Izhaja razen nedelj in praznikov vsak dan ob 10. uri dopoldne.

Uredništvo je v Ljubljani, Frančiškanska ulica št. 6/L, Učiteljska tiskarna.

Dopise frankirati in podpisati, sicer se jih ne vrača. Rokopise se ne vrača.

Oglasi: Prostor 1 mm x 55 mm po K 1.50. Uradni razglasi, poslano ter notice isti prostor K 2.— Pri večjem naročilu popust.

NAPREJ

Glasilo jugoslov. socijalno-demokratske stranke.

Telefonska št. 312.

Naročnina: Po pošti ali z dostavljanjem na dom za celo leto K 240, za pol leta K 120, za četrt leto K 60, za mesec K 20. Za Nemčijo celo leto K 312, za ostalo tujino in Amerika K 360.

Reklamacije za list so poštne proste.

Upravništvo je v Ljubljani, Frančiškanska ulica št. 6/L, Učiteljska tiskarna.

Predlog o zgornji zbornici — propadel.

LDU Belgrad, 7. febr. Predlog o uvedbi zgornje zbornice je propadel tudi v radikalnem klubu. V demokratskem klubu so se že prej ponovno izjavili proti zgornji zbornici. Na ta način se more smatrati za gotovo, da se z novo ustavo ne bo uveljavila uvedba zgornje zbornice.

LDU Belgrad, 7. febr. Včeraj so v radikalnem klubu razpravljali o vprašanju zgornje zbornice. Do spoznanja dosegaj še ni prišlo. Dr. Vesnić se je izjavil za zgornjo zbornico.

Mi smo že včeraj povedali svoje mnenje o brezpomembnosti »zgornjih« zbornic. Danes naj dodamo le še nekaj malega.

Pred vojno se je bila na Angleškem velika bitka med socijalno-političnimi zahtevami tedanjega (in sedanjega) ministra-predsednika Lloyd Georgea in med starokopitneži, ki so zastopali »hišo lordov«. Angleški lordi se seveda niso stinjali n. pr. z davkom na dorastek na vrednost zemljišč in z mnogimi drugimi zahtevami tudi ne, katere je odobrila od ljudstva izvoljena zbornica poslancev. Kaj je napravil takrat Lloyd Georges?

On je enostavno kot ministrski predsednik predlagal angleškemu kralju, da imenuje toliko članov angleške buržoazije v zbornico lordov, kolikor jih je vlada baš potrebovala za svojo večino.

Kaj se to pravi z drugimi besedami? To se pravi, da je tkz. »zgornji dom« prazna farsa in enostavna komedija. Ravno taka komedija, kakor je bila »gosposka« zbornica v bivši Avstriji. V gosposko zbornico so prišli ljudje, ki so bili za »gosposke« določeni že po rojstvu — te trparije seveda moderna demokracija ne pozna nič več. Potem so prihajali v ta slavni dom »za domovino zaslužni znanstveniki in umetniki« — za te bo bolje, če ostanejo v svojih laboratorijih in pri svojih pesmih; zadovoljnejši bodo oni in država. Potem so prišli »zgornji« dom za domovino zaslužni žurnalisti — ti naj se drže lepo svojih listov in svojih laži, če že hočejo. Industrijalci in verižniki so pa itak zadovoljnejši s svojimi dobički in dobrimi kupčijami kot z »gosposko« zbornico in z redi in z odlikovanji.

Pri najboljši volji ni mogoče najti nobenega pametnega razloga, zakaj naj bi se zakonodajna oblast delila na dve popolnoma različni skupini: na skupino od ljudstva izvoljenih zastopnikov in pa na skupino privilegirancev. Kaj imajo privilegiranci za iskati v demokratski državi? Zadovoljni naj bodo s privilegiji, dokler jih imajo.

b) skleniti hoče trgovsko pogodbo z Italijo.

Kar se tiče prve točke, igra v politiki čehoslovaške republike in pa italijanskega kraljevstva ena zahteva velevažno vlogo: Habsburgovci se ne smejo vrniti v Avstrijo. Ali z drugimi besedami: Avstrija se ne sme več obnoviti niti v stari uli v kakih novi obliki.

Če bi se obnovila Avstrija kot nekaka »podonavska« država, bi padli Čehi takoj pod nemški jarem nazaj, katerega so se komaj rešili. To pomeni za Čeha mnogo, zlasti za nacionalno misleče Čeha.

Se mnogo več pa bi pomenil povratak Habsburžanov oziroma obnova Avstrije za Italijo. Italijani so že pred vojno jako grdo gledali razširjanje avstrijske moči na Balkanu. Italijanski fabrikanti, veletrgovci in banke — ta trojica tvori povsod jedro imperijalistične politike — so že od nekdaj želeli, da dobivajo za sebe potrebne surovine z Balkana in da prodajajo seveda mnogo dražje svoje izdelke na Balkan nazaj. Ta želja Italijanov je bila in je še danes povsem razumljiva, ker ima Italija samo ogromno produkcijo ljudi (otrok), drugega pa nič. Svoje ljudi pa hoče preživeti v svoji deželi. Če bi se pa danes obnovila Avstrija, potem bi dobila Italija zopet nevarnega tekmeca na gospodarskem polju, ker bi stopila na njeno mesto stara njena nasprotnica oziroma njeni stari nasprotniki — Habsburžani.

Zato ni dvoma, da se bo dosegel med Benešem in med Italijo političen sporazum. Sporazum v toliko, ker se bodo zedinili v tem, česar nobeden od njih ne hoče. Sporazum bo torej v političnem oziru sklenjen na negativni podlagi. Kaj pa eden ali drugi pozitivno hoče, tega pa ne bodo povedali ne eni ne drugi.

Pa preidimo na drugo točko: gospodarski odnošaji.

Gospodarski svet v Belgradu.

LDU Belgrad, 6. febr. Zborovanje gospodarskega sveta je definitivno zaključeno. Sekcija za carine, ki deluje v ministru trgovine, z ozirom na obsežno gradivo svojega dela ne bo končala pred 10 dnevi. Prometna sekcija je končala svoje poročilo in redigirala resolucijo, ki ima v glavnem nastopne točke: 1. da se čimprej skliče tarifiški odbor v svrhu revizije železniških tarifov; 2. da se favorizirajo naši proizvođači ter da se dovoli uvoz sirovin in strojev po povoljnih tarifih; 3. specialni tarifi za preskrbo mest; 4. ureditev pomorskega prometa in uporaba nepotrebni manjših ladij za promet med Črnim morjem in Prahovo. Obnova prog in voznega parka naj se pospeši z državnimi posojili.

V delovnem programu, ki so si ga začrtale posamezne sekcije gospodarskega sveta, sta z ozirom na naše potrebe najvažnejši točki ona glede carine in pa ona glede pospeševanja obnove železniškega voznega parka in železniških prog potom državnih posojil.

Naše gospodarsko življenje so ubijale v znatni meri neznosne carinske postojanke na neobhodno potrebno blago in pa naravnost krute določbe o tem, kaj je luksuzno blago in kaj ne.

Mnogo tvornic je pri nas ali že ustavilo obrate ali pa jih bo ustavilo v doglednem času, če ne bo hitre pomoči. Mi potrebujemo cenenejši uvoz mnogih surovin, brez katerih naše fabrike ne morejo delati. Toda doslej so ostale vse tozadevne prošnje in priitobe zaman. V Belgradu niso nikakor hoteli uvideti potrebe po obstoju naše industrije in tu in tam si slišal glasove: Kolikor manj industrije, toliko manj bo — boljše-

Za Čeha prihaja v prvi vrsti v poštev dejstvo, da nimajo morja. Oni so odrezani od sveta tako kakor je odrezana Švica. Ker pa imajo razvito industrijo, zato morajo iskati zanjo svobodno pot v svet in za uvoz kolonijalnih produktov morajo istotako dobiti prosto pristanišče, ako je mogoče.

Čehi so obrnili svoje oči na Trst. Ta luka naj bi bila zanje to, kar je danes za Srbijo Solun.

Toda ta pot ne bo prava. Na Trst so obrnili svoj pogled Čehi zato, ker se hočejo oprostiti Nemčije.

Kdor pa pogleda zemljeplno karto, mora videti, da češka zemlja gravitira na sever. Na sever teče Moldava, proti severu teče Laba. Te dve reki spajata Češko z Nemčijo in s severnim morjem. Ako hočejo Čehi uzpostaviti svoje normalne gospodarsko življenje, se morajo orientirati po tisti poti, ki jim jo kaže narava sama.

To potrjuje tudi stara statistika. Dokler so bili še v okviru stare Avstrije, je šel največji del njihovega — in domaškega! — uvoza in izvoza preko Labe in Nemčije v Hamburg in ne v Trst, čeprav so uživali na progah proti Trstu vse ugodnosti znižanih tarifov. Tudi danes ne bo drugače, to pa toliko manj, ker pelje danes pot iz Češke do Trsta preko tujega — avstrijskega — državnega ozemlja in ne preko lastnega.

To spoznanje je važno tudi za jugoslovansko državo. Čehi pravijo, da so naši prijatelji. Mogoče da so res. Oni so z našo državo tudi sklenili vojaško zvezo. Vprašanje pa je: kam naj dovede taka zveza, ako istočasno sklepajo tesno prijateljstvo z državo, ki smrtno pobija in sovraži vse, kar je našega? To mora privedi do razpada, ker se nobena nenaravna zveza ne more obdržati.

Čudno naziranje to, ampak resnično!

Koncem koncev bodo morali pa tudi mogočnjaki v Belgradu uvideti, da živi v naši sedanjih državi ne le mnogo ljudi, ki so zadovoljni z opankami, ampak da je tudi mnogo takih, katerim so čevlji in klubki vsakdanja potreba in ne luksus.

Kar se pa tiče druge točke, bi mi dodali še sledeče: Naš promet se ne bo nikdar razvil, dokler se bo vse blago, ki ga potrebuje 14 milijonov ljudi, prevažalo po eni sami glavni progi Ljubljana—Belgrad—Solun. Ena sama žila je za življenje tako velikega telesa, kot je naša država, mnogo premalo. Zato je treba odpreti nove proge in napraviti bo treba enkrat konec tistemu brezpomembnemu bojkotu Madjarske, ki nas danes samo teži in ovira. Danes gre vsa roba iz naše države in v našo državo večinoma preko Maribora. Zakaj se ne odpro črte Belgrad—Pešta—Dunaj in Zagreb—Pešta? To so starovpeljane linije, dobro zgrajene in svet jih je vaje. Zakaj mora vse blago skozi mariborsko okence, kjer se vedno vse zamaši, in zakaj ne skozi vrata?

Tudi dosedanja politika železniškega oziroma finančnega ministristva, da je treba vse stroške pokrivali z rednimi dohodki, je popolnoma napačna. Tega ne prenese danes nobena država, če je še tako bogata. Za stroške, katerih korist bodo uživali še zanamci, naj tudi naši otroci nekaj prispevajo. Investicije so res dolgovi, toda dolgovi, ki nesejo, in katerih protivrednost je vedno na razpolago. Da se pa dobi potreben kredit, zato je treba voditi pametnejšo politiko kot se vodi danes.

Razcep.

Prva Internacionala je bila osnovana z geslom Marksovim in Engelsovim: Proletarci vseh dežel, zedinite se! Druga internacionala je celih petindvajset let uvaževala to geslo, pa se mu je izneverila po četkom svetovne vojne, ko je pričela voditi nesocialistično politiko in s tem izzvala cepljenje mednarodnega proletariata. A tretja Internacionala je pa na svojem drugem kongresu sklenila geslo: Proletarci vseh dežel, zedinite se! Ruski sodrugi, ki imajo v tretji Internacionali prvo in odločevalno besedo, mislijo, da se izvede revolucija po vsem svetu po ruskem načinu, po istem načinu kakor so ruski boljševiki prišli do oblasti. A ker so bili boljševiki ekstremna delavska stranka, ki je nastala vsled razcepa ruskega socialističnega gibanja, je torej po njihovem mnenju potrebno, da se razcepijo vsa socialistična gibanja po svetu, in je potem pričakovati revolucijo in zmago najekstremnejšega dela odcepljene socialistične stranke. Na tak način, mislijo ruski boljševiki in tretja internacionala, pride najprej do socialistične revolucije in da se obdrži boljševiška diktatura v Rusiji, ki je notranje ruske stvari, ker manjka v Rusiji predpogojev za komunistično, ne morejo obdržati.

Kakor so ruski sodrugi v zmoti, da nastane revolucija po enem, ruskem načinu, tako so tudi v zmoti, da se z razcepom med socialističnimi strankami pospešuje prihod revolucije ter da se reši ruska revolucija. Mi, ki se zavedamo in cenimo veliki pomen ruske revolucije, ki je radikalna ugonobila ruski fevdalizem in carizem, moramo le obžalovati, da so se ruski ljudski borci lotili cepjenja socialističnih strank po drugih deželah, ker s tem strahovito slabe i svojo pozicijo in pozicijo vsega mednarodnega proletariata ter obstoj svetovne revolucije.

Da bi se izvedla revolucija po vseli deželah po ruskem vzorcu, bi bili potrebni oni predpogoji, ki so bili v Rusiji pred boljševiško revolucijo. Toda kje so ti predpogoji? V kateri deželi so danes take razmere, kakršne so bile v Rusiji leta 1917? V nobeni! — Treba je samo pazno prečitat i Trockijevo knjigo: Prihod boljševikov do oblasti, in iz nje se jasno razvidi, da je revolucionarno rusko delovno ljudstvo spravilo boljševike do oblasti ne zaradi diktature proletariata, a še manj zaradi ureditvenja komunizma, marveč izključno zaradi nira in pa da dobe seljaki zemljo. Če bi bil takrat kdorkoli prišel k ruskim vojakom in kmetsom s temi gesli, pa bi bili ali za njim. Boljševiška revolucija je torej bila v prvi vrsti mirovna (pacifistična) revolucija in je šele potem nadaljevala naloge buržvazilske revolucije v prvi vrsti s tem, da je dala ogromni večini ruskega prebivalstva zemljo v zasebno last. Tak zgodovinski projekt se je izvedel na Angleškem v sedemnajstem, na Francoskem v osemnajstem in v Nemčiji v devetnajstem stoletju. Zaradi različnih razmer v posameznih deželah, zaradi različnih stopinj razvoja posameznih narodov, ima tudi socialistična revolucija različna pata in metode. Ako je danes Rusija zrela za buržvazno ekonomsko družbo, ni še Anglija, Nemčija, Francija, Italija, Amerika za socialistično. Toda proces dozorevanja se vrši v njih mnogo hitreje nego v Rusiji in v Aziji.

Kako uočena pa je zahteva tretje Internacionale, ki hoče s cepljenjem proletariata pospeševati revolucijo, dokazuje slabost proletariata po vseh deželah, pa katerih je proletarijat razcepljen. V Nemčiji se vodi bratomorn boj med proletariatom, proletarijat gubi pozicijo za pozicijo, a reakcija napreduje in pripravlja pot za povratak cesarja Viljema. V Franciji je razcep socialstov prav dobro došel buržvaziji in kar naenkrat je razpuščila organizacijo konfederacije dela. Nič drugačn i niso rezultati po drugih deželah. Med cepljenjem in medsebojnim bojem proletariata, pa se mednarodna reakcija pripravila na vojno proti Rusiji in na obnovenje monarhističnih vladavin v Evropi. To so neposredne posledice »revolucionarne« politike komunistične Internacionale! Zalostno je, ker junaki revolucije pomagajo uničevati svoje lastno veliko delo! Strah razcepa trdi ni prizanesel jugoslovanskemu proletariatu, ki se je zedinil po mnogoletnem ži-

Trgovska pogodba med Nemčijo in Jugoslavijo.

LDU Belgrad, 7. febr. Komisija ministrstva za trgovino je izdelala z nemškimi delegati trgovinsko pogodbo med našo državo in Nemčijo. Minister za trgovino se strinja s tem načrtom trgovinske pogodbe, vendar pa je naletel na ugovore v finančno-ekonomskem komiteju, o katerih bo razpravljaj ministrski svet.

Ministrski svet bo o tej pogodbi razpravljaj in jo bržkone ne bo odobril, če je pogodba še tako dobra in ugodna za nas. To pa zato ne, ker je pogodba sklenjena z Nemci. Če bi

bila pogodba sklenjena s Francozi ali z Lahi, bi bila stvar seveda drugačna. Ker se pa gre tukaj za občutno konkurenco — ne za Nemca, ker je nacionalizem v denarnem oziru zelo postranska stvar — zato se pogodba ne bo odobrila, oziroma se bo znatno izpremenila. Za to bodo že skrbeli gospodje pri banki »Franco-Serbe« v Belgradu, kajti naši kmetje ne rabijo cenilnih poljedelskih strojev in naše fabrike ne cenilnih mašin, ampak naš svet potrebuje predvsem francoski parfum in špice za ženske spodnje hlače. Te bodo rešile državo!

Neumen človek v Jugoslaviji.

LDU Belgrad, 7. febr. Odbor za državne nabave je sklenil izvesti najdoločnejše preiskave proti načelniku oddelka za mineralna olja v ministru za prehrano, g. Kastlu, ki je obtožen, da je na račun države kupil 100 vagonov bencina po 10 dinarjev kg v času, ko bi mogel kupiti glasom uradnega poročila ben-

cin na vsakem trgu po 5 dinarjev kg. Na ta način je bila oškodovana država za 4 milijone dinarjev.

Mož, ki je znal oškodovati državo za 4 milijone dinarjev, potem se je pa dal njeti od neke komisije, je čisto gotovo velik bedak in zasluži najstrožjo kazen. — Ali ne?

Čehoslovaki, Italija in mi.

LDU Rim, 6. febr. (Stefani). Čehoslovaški zunanji minister dr. Beneš je izjavil uredniku Agenzie Stefani: Čehoslovaška je miroljubna. Sremlji za tem, da bi se preprečila vzpostavitev Habsburžanov. Vzpostaviti se morajo trgovinski odnošaji, zlasti z Italijo. Pogajanja v Rimu bodo imela dragocene uspehe ter bodo pripravila iskreno skupno delovanje in soglasje nazorov glede konference v Portorose.

LDU Rim, 6. febr. (Stefani.) Danes opoldne je dal kralj na čast Čehoslovaškega zunanjega ministra dr. Beneša zajtrk, katerega so se udeležili mnogi ministri in odlične osebnosti. Zunanji minister grof Sforza je pozdravil gosta in poudaril enakost interesov obeh držav, kakor tudi skupno voljo, da se gospodarski in moralni odnošaji poglobijo in da bi bili iskrenjeji in plodonosnejši. Dr. Beneš je odgovoril italijanski, da se šteje srečnega, da moze izraziti slohoko in odkritosrčno

prijateljstvo Čehoslovaške zaradi uslug, ki jih je izkazala Italija. Veseli ga tudi, da med obema narodoma ni nobenih nesoglasij.

LDU Belgrad, 4. febr. V ministru za trgovino in industrijo se vrše priprave za sklepanje trgovinskega dogovora z Italijo. V ta namen se sestavi posebna komisija, ki bo zbirala ves potrebni material. Cim bo njena naloga končana, bodo italijanski delegati pozvani na porazgovore, ki se bodo vršili v Belgradu.

Pred par dnevi se je peljal čehoslovaški minister vnanjih zadev dr. Beneš v Italijo preko slovenskega oziroma jugoslovanskega ozemlja. Naše oblasti so mu pripravile na naših tleh sijajen sprejem kot zastopniku bratskega čehoslovaškega naroda.

Namen potovanja dr. Beneša v Rim je dvojen:

a) doseči hoče politično zvezo z Italijo

Branislav Nušić:

Rejenček.

Preložil Cvetko Golar.

(Dalje.)

Od te dobe zahaja pop Pero tudi bolj pogosto v krčmo. In v krčmi udari celo časih s pestjo ob mizo in zavpije: »Oni tam gori ne vedo, česa je narodu treba, in ga ni, ki jim to povedal.« Narodu je treba da ima dobre zastopnike pred Bogom pa tudi pred posvetno gosposko. Dober zastopnik pred Bogom mu pove narodne molitve, a dober zastopnik pred posvetno gosposko pove in brani narodne želje.

Torej na Oznamenje Gospodovo je pop Pero v cerkvi pridigoval, in najvažnejše, kar je povedal, je bilo: da je treba, da na zapuščeni njivi vsi skupno delamo. To, kar je hotel povedati, je pop zelo lepo povedal, in služba se je lepo izvršila, a nato so šli vsi iz cerkve, da se še zunaj pomnijo o tem in onem.

Sedli so pod kostanj, ki se razprostira pred cerkvijo, a kdo je tudi stal ali se naslonil na palico. Prižgali so cigare in pipe ter se spustili v razgovor.

Kmet Isajlo iz Drajkovca pove, da je slišal od ljudi, da na Ruskem mri kolera. Začne se pogovor o tem, in štacunar pripoveduje na dolgo in široko, kako je brat njegovega deda umrl za kolero kot pišče. Rekel je: »Kar naenkrat nas pogleda vse po vrsti — jaz sem bil še majhen — pa se prime z rokami za trebuh in umrje.«

Nato je pravil župan iz Burinca, da se bo vpeljal nek nov zakon za oboroževanje, ker mu je to povedal sam okrajni pisar. Pop Pera je seveda kot človek, ki misli na poslaniško mesto, moral tudi svojo povedati, pa je dejal:

»Kar se tiče oboroževanja, je to gotovo potreba, ali jaz nisem za davčni sistem oboroževanja.«

Po tem razgovoru je nek odbornik opomnil, da bi bilo treba cerkev pobeliti, ali ker ni nihče na to ničesar opomnil, so obrnili besedo zopet na druge stvari. Ko so se nagovorili in že vstali, da se razidejo, se jim je približal Rado Krnja:

»Bog daj!«

Ali to je izgovoril Rado nekako hitro in tudi se ni zibal na levo in desno, ko je prišel, kakor navadno, temveč se je le smehljaj zadovoljno in zlobno.

»Bog ti daj sreče!« odgovore vsi. »Daj Bog!« pravi Rado. »Naj bi nam ta praznik prinesel vsem le dobro, in da bi nam leto bilo plodno, da bi imele ovce dosti jagnjev, da bi se krave telile, in da bi tudi vdove rodile same sinove!« To izgovori Rado, kot bi nazdravljaj, a zmejar se reži hudomušno in gleda vse po vrsti.

Pop nekaj zamrmra in začne potem kot v šali:

»E, e, govoriš kot bi napival, a komu?«

Rado se smehlja še vedno pa reče:

»E, pa na zdravje vsem, a zdaj pojdemo v popovo hišo, da izpijemo kaj malega.«

Tedaj se župan zopet spomni prejšnjega razgovora, da bi bilo treba cerkev prebeliti. Rado pa vzkligne:

»Ha, ali še ne veste, kaj je novega?«

»Nič ne vemo, pravi Isajlo, »povej ti, ako kaj veš.«

»Da, bom povedal, zares bom povedal, ker je vredno, da zveste, da zve ves svet, a nele ključarji in občinski možje.« Zadržane besede je nalašč močno povdaril in nadaljeval:

»Veste li, da je vdova Anica danes zjutraj dobila sina?«

Pop se je delal, kot da ni slišal in je nekaj požrl in potegnil kapo na čelo. Vprašal je:

»Pa katera vdova? Ali Savka?«

»Ne Savka, pop, temveč vdova Anica.«

Pop je požrl ono, kar je že prvič požrl — in tudi koleno se mu je zašibilo, pa to se pod sukno ne vidi — ter pogleda župana, župan pogleda odbornika, odbornik pogleda štacunarja Jova, a štacunar kot najmlajši v društvu pogleda v tla. Slednjič dvigne štacunar Jovo glavo in pravi:

»E, naj bo srečna in zdrava! — Menda ne pojdemo k njej na botrično, ajdimo k popo!«

»Ali pomislite, ljudje božji, da je zdaj leto in mesec dni, odkar je umrl njen mož Alempij.«

»Tako bo, da«, izpregovori pop čisto resno. — »Spominjam se, kot da je bilo danes; ni bilo več pomoči zanj. A dober je bil pokojnik, samo malo predolge prste je imel.«

Tedaj se Rado obrne k Isajlu pa pravi:

»Ali rode pri vas — za Boga — vdove trinajst mesecev po moževi smrti?«

»Da, to je zares hudičev posel, doba Isajlo resno.« I, župan, zakaj pa nisi pazil, kaj se godi v tvoji občini?«

»Kdo pravi,« se ustraši župan, da nisem pazil? Pa še kako sem pazil!«

»E, pa za to si župan,« reče strupeno Rado, »da paziš, da ne pada sramota na vso vas, kakor je tudi pop za to tukaj, da pazi, da se narod ne pokvari in ne prelomi božjih postav.«

Ko je Rado to govoril, je pop ves čas premišljal, da mu ni bilo treba ravno danes govoriti o tem, da moramo vsi obdelovati zapuščeno njivo. Potem je mislil na to, kako je župan strašno neumen; vse to je brzo šlo skozi njegovo glavo ter ni slišal, kaj se dalje govori. Naposled je dvignil glavo in rekel:

»Zakaj to premlevamo! Pojdemo na moj dom! Res je sicer, da se kaj takšnega v Prelepnici še ni primorilo, in me to prav zelo razburja.«

In so šli. Rado pa je odhitel v krčmo, da še tam pove novico, potem pojde k studentu, da jo pove ženskam, odtod gre v mlin, da jo raztrobi in nazadnje od tise do tise, in težko, ako jo ne mahne še v sosednjo vas. (Dalje prih.)

Anončni zavod Drago Beseljak,
Ljubljana, Cankarjevo nabrežje 5
sledeče tvrdke in podjetja:
v Ljubljani:
Arhitekt in stavbeno podjetje
Viljem Treo
Gospodarska cesta 10.
Zarnice
„Svetla“
Mestni trg št. 25.
Pisalni stroji
F. Bar
Cankarjevo nabrežje 5.
Prodaja in popravila pis. strojev
The Rex Co.
Selenburgova ulica 7/1.
Elektrotehnični predmeti
„Svetla“
Mestni trg 25.
Fotograf
Veličan Bešter
Aleksandrova cesta 5.
Oblast. konc. savod za pokenčevanje
mili in mrčena
Miroslav Zor
Kolodvorska ulica št. 30/II.
Avtomobili, motorji, kolesa, pnevmatika, autogaraja
J. Gorec
Gospodarska c. 14.
Manufaktura in zaloga oblik
Schwab & Bizjak
Dvorski trg 2.
Tehnične potrebščine
Odon Koutny
Kolodvorska ulica 37.
Raznolične aparate Opalographie in potrebščine k istim dobavi
The Rex Co.
Selenburgova ul. 7.
Spedičija
F. & A. Uher
Selenburgova ulica 4.

Beton, železobeton in vodne zgradbe
Inž. dr. Miroslav Kasal
Hilkerjeva ulica 7.
Stavbeno podjetje
Tavčar & Svetina
Gospodarska cesta 6.
Export čevljev
Aleksander Oblat
Sv. Petra c. št. 16.
V Mariboru:
Nakup in prodaja posestev
H. Havlik nasl. J. Simčič
Gregorčičeva ulica 6.

Splošna ključavničarska in mehanična delavnica
se je otvorila.
Sprejema splošna popravila pisalnih in živalnih strojev, kontrolnih blagajn itd.
Fr. Lebar & L. Tišler
Jenkova ulica 9.
Kdor si želi nabaviti pristnega in znanega

Zadružna banka Maribor,
Gospodarska ulica 20.
Centrala: Split. Podružnice: Maribor, Zagreb, Novi-Sad.
Delniška glavica K 50,000.000.—.
Od fin. min. pooblaščen za nakup in prodaja deviz in valut kakor tudi za izdajo uverenja.
Trgovske zveze v vseh krajih Jugoslavije in inozemstva.
Bankovni, blagovni in borzni oddelek. Menjalnica.
Vloge na hranilne knjižice obrestuje s 4 1/2 %.

Eriavec & Turk,
trgovina z železnino
pri „Zlati lopati“
preja Hammer-Schmidt,
Ljubljana, Valvazorjev trg št. 7,
nasproti Krizanske cerkve.

haložana
naj se blagovoli poslužiti tvrdke:
Prva haloška trgovina z vinom
Ante Korenjak in drug
pri Sv. Barbari v Haložah.

Splošno kreditno društvo v Ljubljani,
reistrovana zadruška z omejeno zavezo.
sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 13. ure
in jih obrestuje po čistih
4 %
Rentni davek plača društvo iz svojega. Obresti se kapitalizirajo polletno. Večje in stalne vloge se obrestujejo po dogovoru.
Posojila daje svojim zadružnikom proti vknjižbi, na osebni kredit proti poroštvu ali zastavi vrednostnih papirjev. Menice se eskomptujejo po bančni obrestni meri.
Edini, res delavski denarni zavod.

Brez konkurence! Mašinsko olje
Regal 0, najboljša kvaliteta prodaja na debelo v lesenih sodih, in pošilja vzorce na zahtevo
Telefon 15-23 **JOVAN JOVANOVIĆ I KOMP., BEOGRAD** Sremska ul. 9
Peči, štedilnike,
kuhinjske potrebščine, železno pohištvo okove za pohištvo in gradbe, orodje ter vsakovrstno drugo železninsko blago nudi po solidnih cenah na drobno in debelo trgovino z železnino
BREZNIK & FRISCH v Ljubljani,
Cankarjevo nabrežje št. 1.

Največja zaloga se priporoča za nakup najboljših instrumentov izvrstnih tovarn po najsolidnejših in nizkih cenah.
Tvrđka J. DOLENC,
Ljubljana, Hilkerjeva ulica št. 5

Sodavičarna,
kompletira z elektromotorjem, hišo in vrtno na prodaj.
Ponudbe na upravo „Napreja“, Ljubljana.

Otvoritev **„BUFFETA PUČKO“** v Mariboru v Aleksandrovi cesti 31 blizu kolodvoru, poleg že obstoječe delikatesne trgovine.
Odprto do 10. h zvečer, založen z vsemi delikatesami, kakor: kavjar, jegulje, thon, gorgonzola sir itd. Originalni marsala, vermut, dalmatinsko sladko Lissa vino, poleg najboljših domačih vin. Postrežba solidna. Trgovina razpošilje vse delikatese po najnižji ceni.
Se priporočam **Pučko Feliks.**

Priporoča se tvrdka Josip Petelinc, Sv. Petra nasip št. 7, Popravila se sprejemajo.
edina tovarniška zaloga živčnih strojev v vseh opreman, material in izvršba predvojnja, za rodbinsko in obrtno rabo ter vsi posamezni deli za vse si. Večletna garancija! steme, igle, olje na drobno in debelo. Večletna garancija Ugodni plačilni pogoji.

Jadranska banka
sprejema vloge na hranilne knjižice, žiro in druge vloge pod najugodnejšimi pogoji.
Prevzema vse bančne posle pod najugodnejšimi pogoji.
Beograd, Cele, Dubrovnik, Kotor, Kranj, LJUBLJANA, Maribor, Metković, Opatija, Sarajevo, Split, Sibenik, Zadar, Zagreb, Trst, Wien.
Poslovne zveze z vsemi večjimi kraji v tu- in inozemstvu.